

Ловджийски кучета.

ко не сж моитѣ двѣ кучета, азъ не мога ходи на ловъ, казваше единъ опитенъ ловецъ. Тѣ сж най-вѣрнитѣ ми другари въ лова. Азъ съмъ ги приучилъ отъ малки на всичко, което се изисква отъ едни умни кучета. И сега до толкова съмъ ги обикналъ, че не бихъ ги далъ за купъ злато.

Едното куче съмъ нарекалъ *Лъвъ*, а другото *Тигръ*. Когато говоря нѣщо на Лъва, той всичко разбира. Азъ мога да го събудя, когато дълбоко спи, стига само да му река: Лъвъ, иди цѣлуни малкото! Тогава той става, отива право при люлката на дѣтето, облизва му ржката и остава при него. Ако нѣкой непознатъ има нещастieto да се приближи къмъ люлката, Лъвъ би го разкъсалъ на часа.

Ами, колко пжти съмъ изгубвалъ пжтя въ снѣговетѣ зимѣ! Като река: Лъвъ, заведеме въ къщи! Той трѣгва напредъ ми, отваря ми пжть и азъ вървя слѣдъ него, като напълно вѣрвамъ че право у дома ще ме заведе.

Когато трѣба да прѣнощувамъ на кѣра или подъ открито небе, азъ нѣмамъ друга възглавница освѣнъ тѣлото на Лъва. И той се радва, че ми прави тази услуга.